

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/265/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7121204774
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7121204774.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu JUDr. Denisy Novotnej Mlinárčikovej a Mgr. Miloša Greguša vo veci starostlivosti súdu o maloletých Q. A. nar. XX.X.XXXX a X. A., nar. XX.X.XXXX zastúpených kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice detí rodičov: matky Ing. N. A. nar. XX.X.XXXX bývajúcej v H. na ulici N. G. č. XXX/X zastúpenej JUDr. Janou Bajuzíkovou advokátkou so sídlom advokátskej kancelárie v Michalovciach na Štefánikovej ulici č. 8 a otca Ing. K. A. nar. X.X.XXXX prihláseného k trvalému pobytu v Košiciach na ulici Stará G. č. XXX/X toho času bývajúceho v H. na A. ulici č. XX zastúpeného Mgr. Radovanom Spišákom advokátom so sídlom advokátskej kancelárie v Košiciach na Petzvalovej ulici č. 5 P.O.BOX č. 104 v konaní o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Košice I č.k. 12P/63/2021 - 22 zo dňa 16.7.2021 takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zamietol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala o úpravu styku otca s maloletými deťmi na čas do právoplatného rozhodnutia o rozvode manželstva tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi každý nepárny víkend v mesiaci a to v sobotu od 09:00 hod. do 12:00 hod. a v nedeľu od 14:00 hod. do 18:00 hod. len v prítomnosti matky. Rozhodnutie odôvodnil tým, že nie je nevyhnutné a ani dôvodné okamžite upraviť pomery tak, ako to žiada matka, v predmetnej veci sa nejedná o ohrozenie najlepšieho záujmu maloletých detí vyžadujúce si okamžitú ingerenciu súdu do pomerov účastníkov konania. Z obsahu spisu je zrejmé, že rodičia maloletých nežijú v spoločnej domácnosti, ale starostlivosť o maloletých zabezpečujú obaja rodičia po vzájomnej dohode. Nemal za preukázané žiadne skutočnosti, pre ktoré by bolo nevyhnuté upraviť styk otca s maloletými deťmi presným časovým vymedzením, ktoré by zjavne obmedzilo jeho doterajší styk s maloletými deťmi. Poukázal na správu kolízneho opatrovníka, z ktorej vyplýva, že komunikácia medzi rodičmi ohľadom ich maloletých detí je dobrá, aj keď ako to pripustil otec (čo je zachytené v správe) mohla by byť lepšia, a súd prvej inštancie mal za to, že je potrebné na tejto komunikácii pracovať a zlepšovať a nie naopak riešiť ojedinelé zlyhania okamžite návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia. Konštatoval, že matka neosvedčila naliehavosť neodkladnej úpravy pomerov, bezprostrednú ujmu hroziacu maloletým odôvodňujúcu okamžitý zásah súdu formou nariadenia neodkladného opatrenia a ani súd prvej inštancie sám svojou činnosťou takéto skutočnosti nezistil. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP.

2. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie matka z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nestotožňuje sa s odôvodnením súdu prvej inštancie, že rodičia starostlivosť o maloletých zabezpečujú po vzájomnej dohode. Nejedná sa o vzájomnú dohodu, ale ona nemá na výber, ak nechce deti traumatizovať hádkami s otcom, pretože už samotný rozchod rodičov je pre ne traumatizujúcou skutočnosťou. Rovnako nesúhlasí s odôvodnením,

kde sa uvádza dobrá komunikácia medzi rodičmi, toto vyvracajú argumenty, ktoré uviedla vo svojom návrhu a následnom rozšírení. Rozhodne nepovažuje za dobrú komunikáciu, keď jej otec nedvíha telefón, zatajuje miesto pobytu detí, zmení dohodnutý čas prevzatia alebo odovzdania detí bez toho, aby sa s ňou vopred dohodol, vypne telefón, aby sa mu nedovolala počas doby, keď sú deti u neho, tak sa nezhodnú na rovnakých výchovných postupoch vo vzťahu k deťom, aby rozdielnosťou aplikácie nedochádzalo k zvyhodňovaniu niektorého rodiča a tým aj popieraním autority druhého rodiča alebo neotvorí dvere bytu, ak má dôvodnú obavu o svoje deti, ktorých zdravotný stav nie je dobrý. Nestotožňuje sa ani s vyjadrením otca, že komunikácia medzi nimi je na dobrej úrovni, zároveň však otec uvádza, že táto komunikácia by mohla byť aj lepšia a aj styk sa realizuje na základe ich dohody. Poukazuje na to, že ak by komunikácia medzi nimi ako rodičmi bola na dobrej úrovni, pýta sa prečo potom doteraz nedošlo k uzavretiu rodičovskej dohody, ktorú by otec tak rád uzavrel. Podľa jej názoru sa súd prvej inštancie nevysporiadal s protichodnými názormi rodičov ohľadne týždennej striedavej osobnej starostlivosti, nakoľko na jednej strane ona uviedla, že maloleté deti sú v jej starostlivosti a otec uvádza, že deti sú u neho tri, štyri dni a postupne tie dni pridáva (na základe jeho autokratického rozhodnutia bez dohody s ňou a potom jej nedvíha telefón a zatajuje miesto pobytu, čím vznikajú hádky a napätie medzi rodičmi). Poukázala na to, že súd prvej inštancie vo svojom odôvodnení síce uvádza, že vo veciach starostlivosti súdu o maloletých je prioritný záujem dieťaťa, avšak podľa jej názoru je toto vyjadrenie súdu len konštatčné bez toho, aby sa táto zásada reálne uplatnila pri jeho rozhodnutí. Namietala, že sa neprihliadlo na názor maloletej dcéry, ktorá sa pred ňou vyjadrila, že chce byť s ockom, ale nechce u neho prespávať. Súd sa názorom maloletej vôbec vo svojom odôvodnení nezaoberal. Spochybnila schopnosť otca pripravovať sa s maloletou na vyučovanie a spochybnila aj jeho schopnosť postarať sa o maloleté deti počas striedavej starostlivosti. Otec svoju starostlivosť prenáša na svojich rodičov (starých rodičov maloletej) Ďalej matka poukázala, že otec s deťmi trávi ich voľný čas pasívne bez realizácie akýchkoľvek športových aktivít na rozdiel od nej, ktorá s deťmi podniká rôzne cyklistické túry, výlety do prírody, aby deti trávili čo najviac času v prírode a pohybovou aktivitou, nie pasívne pri televízii a počítači. Poukázala aj na správu kolízneho opatrovníka, ktorá neobsahuje žiadne informácie o spôsobe trávenia voľného času s otcom a s ňou. Vyjadrila názor, že po vecnej stránke sa jedná o exces spočívajúci v experimentovaní súdu s psychickým zdravím, najmä maloletej dcéry, ktorá je už schopná vyjadriť svoj názor, vo vzťahu ku ktorej hrozia neodstrániteľné, resp. ťažko odstrániteľné dopady realizácie neodkladného opatrenia na jej psychickú pohodu a psychické zdravie. Táto hrozba je daná najmä tým, že súd prvej inštancie formou neodkladného opatrenia rozhodol o zásadnej otázke stretávania sa maloletej s otcom, najmä jej prespávania u otca napriek odmietavému postoju maloletej dcéry. Zdôraznila, že súd prvej inštancie mal prihliadnuť na schopnosť maloletej vyjadriť svoj vlastný názor, ako aj na to, že ona doposiaľ výhradne sama zabezpečovala formou dištančného vzdelávania a pomáhala maloletej s prípravou do školy, kým otec neprejavil záujem o túto formu pomoci. Zdôraznila, že samotný styk sa vykonáva v konfliktnom prostredí, ktoré bráni riadnemu výkonu jej práv a práv maloletých, v dôsledku čoho je ich záujem ohrozený v takej miere, ktorá odôvodňuje konštatovanie, že je potrebné bezodkladne upraviť pomery účastníkov konania do rozhodnutia súdu vo veci samej. Realizácia styku rodiča s dieťaťom v nevhodnom prostredí poznačenom konfliktami rodičov a ich neschopnosťou dohodnúť sa a rešpektovať pri vzájomných stretnutiach, nezodpovedá riadne výkonu práv v zmysle Dohovoru o právach dieťaťa, pretože neprispieva k prehĺbovaniu a rozvíjaniu vzťahu a citovej väzby medzi dieťaťom a rodičom, naopak, stres a konflikty pri spoločných stretnutiach majú na maloleté dieťa a ich citový vývoj negatívny vplyv, ktorý môže vyústiť až do odmietnutia týchto stretnutí z dôvodu pocitu diskomfortu, stresu a obáv pri jeho realizácii prameniaceho z konfliktov a napätej situácie medzi rodičmi. Je toho názoru, že ňou navrhnutá frekvencia úpravy styku zodpovedá tak právam otca, ako aj maloletých detí so zreteľom na vyššie uvádzané skutočnosti a takáto úprava nezasahuje do školských povinností maloletých, najmä dcéry a ich mimoškolských aktivít v takej miere, ktorá by nadmieru zaťažovala ich prípravu do školy a zasahovala do ich práva na oddych. Navrhla, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie v súlade s ňou podaným návrhom.

3. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie považuje za vecne správne a vydané v súlade so skutkovým a právnym stavom veci. Stotožňuje sa s právnym názorom súdu prvej inštancie, že nie je nevyhnutné a ani dôvodné okamžite upraviť pomery tak, ako to žiada matka návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia. Zdôraznil, že aktuálne starostlivosť o maloletých zabezpečujú obaja rodičia po vzájomnej dohode, pričom ani súd nemal za preukázané žiadne skutočnosti, pre ktoré by bolo nevyhnutné upraviť jeho styk s maloletými deťmi. Poukázal na to, že ani sama matka nepopiera dohodu rodičov o starostlivosť k maloletým deťom, ale skôr v odvolaní vyjadruje s ňou len nespokojnosť, čo nezakladá odvolací dôvod. Pokiaľ matka tvrdí, že on mení „dohodnuté

časy“, tým potvrdzuje, že sa na starostlivosti aj dohodli, čo je ďalšie protirečenie matky v odvolaní. Jej dôvody na nariadenie neodkladného opatrenia, že nezdvihne telefón či vypne telefón, sú podľa jeho názoru vyložene slabé a nedôvodné, on predsa nie je otrokom matky, čo však neznamená, že sa o deti nestará. Rozhodne popiera, že by zatajoval miesto pobytu, kde sa s deťmi nachádza, pričom matka veľmi dobre pozná, kde býva, o čom svedčí aj to, že na miesto pobytu sa dokonca dostavila s policajtmí. Zdôraznil, že o deti sa riadne stará a aj on si prispôsobuje svoje pracovné povinnosti tak, ako matka. Tvrdenia, že to robí len matka, nie sú jednoducho pravdivé a skôr vzbudzujú dojem, že matka tieto činnosti má robiť lepšie, čo je len jej subjektívny pocit a nezakladá to žiaden dôvod na obmedzenie jeho práv ako rodiča. Ak matka tvrdí, že dcéra vyjadruje svoj názor, zostáva nezodpovedaná otázka, či to nie je názor matky. Súd si bez ďalšieho nemôže údajný názor dcéry osvojiť. Tvrdenia matky sú preukázateľne zveličené, nepravdivé a značne účelové, nepredkladá žiadne dôkazy, útočí na jeho osobu sa snaží sa ho pred súdom vykresliť ako neschopného rodiča. On s danými tvrdeniami nesúhlasí, je si istý, že je plne spôsobilý sa postarať o maloleté deti, o čom v konečnom dôsledku svedčí aj to, že sa o nich dokázal starať nepretržite až doposiaľ, pričom matka začala útočiť na túto skutočnosť len nedávno a účelovo. Sama v návrhu uviedla, že až do 25.6.2021 bol jeho vzťah s deťmi bezproblémový. Zdôraznil, že ničím nepreukázala, že by sa tento vzťah aj po uvedenom dátume zmenil. Je presvedčený, že nariadením neodkladného opatrenia by sa zasiahlo do jeho základných práv, ale predovšetkým do základných práv jeho maloletých detí. Konštatoval, že rozhodne nejde o situáciu, kedy by deti boli nútené k nemu chodiť proti svojej vôli, alebo že by nastala situácia, kedy by starostlivosť o nich zanedbával alebo inak im ubližoval. Preto na vydanie neodkladného opatrenia tak, ako navrhla matka, nie je žiadny zákonný legitímny dôvod. Domnieva sa, že zo strany matky ide o účelové správanie a jej návrh sleduje zlepšenie strategickú pozíciu v konaní o rozvod. Zdôraznil, že záujmom dieťaťa nepochybne je, aby bolo predovšetkým v starostlivosti obidvoch rodičov a ak to nie je možné, potom toho z rodičov, ktorý má na to lepšie predpoklady, okrem iného uznáva úlohu a dôležitosť druhého rodiča v živote dieťaťa a je presvedčený, že aj ten druhý je dobrým rodičom. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

4. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu matky nevyjadril.

5. Konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých sa prejednávajú a rozhodujú podľa zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (CMP).

6. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (CSP), ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

8. Podľa § 329 ods. 2 CSP, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva účel neodkladného opatrenia, ktorým je predbežná, rýchla i keď len dočasná úprava právnych (nielen faktických) pomerov účastníkov. Nariadenie neodkladného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva (nároku), a aby neboli vážnejšie pochybnosti o jeho potrebe. Neodkladné opatrenie je inštitútom procesného práva, ktoré môže súd použiť, ak je potrebné, aby boli dočasne upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený. Neodkladné opatrenie je predbežným aj v tom zmysle, že sa ním neprejudikujú práva účastníkov a tretích osôb. Nie je konečným rozhodnutím, lebo jeho účelom je len dočasná úprava pomerov účastníkov. Nevyhnutným predpokladom pre vyhovie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je naliehavosť potreby predbežnej úpravy pomerov. Táto naliehavosť je príčinou, že súd môže rozhodnúť len na základe osvedčenia tvrdených skutočností bez

toho, že by musel byť tvrdý nárok nepochybné preukázaný. Posúdenie, či a kedy je takáto potreba daná, je ponechaná na úvahu súdu, pričom je potrebné starostlivo skúmať všetky dôsledky, ktoré by mohli nastať pre účastníka nariadením neodkladného opatrenia. Vo všetkých konaniach starostlivosti súdu o maloleté deti je prioritný záujem dieťaťa.

12. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie aj s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 65 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario v rozsahu danom § 66 CMP a dospel k rovnakému právnomu záveru, ako súd prvej inštancie, že matka v návrhu dostatočne neosvedčila naliehavosť neodkladnej úpravy pomerov, ani nebezpečenstvo bezprostredne hroziace mal. Q., ktoré by odôvodňovali okamžitý zásah súdu formou nariadenia neodkladného opatrenia. Konajúci súd sa vysporiadal s námietkami matky uplatnenými v odvolaní, ktoré uplatnila už v podanom návrhu a ani v priebehu odvolacieho konania matka neuviedla žiadne relevantné skutočnosti majúce za následok iné rozhodnutie o jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Odvolací súd po preskúmaní prejednávanej veci rovnako ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že podmienky pre úpravu styku otca s maloletými nie sú splnené aj preto, že nebolo osvedčené, že by takáto úprava bola v záujme maloletých. Z vyjadrenia oboch rodičov, ako aj z vyjadrenia samotných maloletých pred kolíznym opatrovníkom a jeho šetrením vyplynulo, že v súčasnej dobe je o maloleté deti riadne postarané. Matka sa o deti riadne stará, má vytvorené vhodné podmienky na zabezpečenie starostlivosti o ne. Styk otca prebieha vo forme rozšíreného styku s mal. deťmi, čo matka preferuje aj v rozvodovom konaní. Otec v rozvoze navrhuje striedavú osobnú starostlivosť, o ktorú sa snaží už teraz. Kolízny opatrovník sociálnym šetrením v domácnosti maloletých nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali potrebu bezodkladnej zmeny ich bývania a obmedzenie ich stretávaní sa s otcom. Deti sú v pravidelnom kontakte s otcom, riadne a pravidelne sa stretávajú. Bolo preukázané, že maloleté deti majú vytvorené dobré citové väzby na obidvoch rodičov. Obaja rodičia sa o maloleté deti riadne starajú. Obaja vytvárajú pre maloleté bezpečné prostredie. Matka v podstate sama potvrdila, že otec sa o maloleté deti dokáže postarať aj keď sú choré, resp. počas protipandemických opatrení. Matka ničím neosvedčila svoje tvrdenie, že predovšetkým mal. X. odmieta prespávať u otca, že to môže mať negatívny dopad na jej psychickú pohodu a psychické zdravie. Na základe uvedeného odvolací súd dospel k presvedčeniu, že v tomto prípade nie je daný zákonný dôvod nariadovať neodkladné opatrenie, pretože nebola preukázaná naliehavosť potreby neodkladnej úpravy pomerov a nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy odôvodňujúcej okamžitý zásah súdu vo forme neodkladného opatrenia. Odvolací súd dodáva, že záujem maloletého dieťaťa nie je možné zamieňať so subjektívnymi predstavami rodičov o realizácii ich výchovného pôsobenia, teda s ich predstavou o výkone rodičovských práv a povinností. Skutočnosti, na ktoré matka poukazuje vo svojich podaniach, sú relevantné pre konanie vo veci samej, nie však pre konanie o nariadenie neodkladného opatrenia. Z návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj z jej odvolania nepochybné vyplýva, že vzťahy medzi rodičmi v súčasnej dobe nie sú bezproblémové a dôsledné skúmanie týchto vzťahov si vyžaduje rozsiahle a časovo náročné dokazovanie presahujúce rámec konania o nariadenie neodkladného opatrenia.

13. Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 CSP a podľa § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti rozhodnutia doplnil ďalšie dôvody.

14. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).